

Naturfaglig registrering - sammendrag

BioFokus

Petersetra og Trestikkelvannet ligger nord for Blindevann, på grensen mellom Sande og Svelvik i Vestfold, og utgjør til sammen 3392 daa fordelt på to adskilte delområder. Området er ganske kupert med flere skogkledde topper på opp mot 323 m o. h., med bekkedaler, myrpartier og vann i mellom, som går ned til 150 m o.h. Området ligger i svakt oseanisk vegetasjonsseksjon og boreonemoral vegetasjonssone. Berggrunnen består av grovkornet granitt med bart fjell og er ellers dekket av noe torv og myr, tynn morene og litt skredmateriale.

Granskog, furuskog og barblandingsskog med noe bjørk dekker mesteparten av arealet, med vann og myr på de resterende deler. Høyere liggende og skrinne arealer har bærlyngskog og røsslyng-blokkebærfuruskog, stedvis bestående av impediment, ellers bestående av furuskog med få innslag av andre treslag. Overganger til grandominert bærlyngskog og særlig blåbærgranskog med et varierende men oftest svakt innslag av furu, eier og bjørk er de vanligst forekommende vegetasjonstypene. Mer løvdominerte arealer (mest bjørk) finnes i all hovedsak på lavereliggende flater gjenvokst etter hogst, og forekommer sparsomt. Ellers er skogen dominert av bartrær. I noen få sør- og vestvendte lisider finnes det partier med svak lavurt og lavurtvegetasjon. I slike partier kommer det gjerne også inn små forekomster av spisslønn, eik og hassel. Osp forekommer spredt og fåtallig i området. I sprekkedaler, langs fuktdrag og i forsenkninger er det frodigere vegetasjon, stedvis med (fattig) myrvegetasjon som flere steder går over i vannansamlinger, stedvis også med noe rikere vegetasjon.

Granskogen er for det meste gammel, med kun mindre arealer med ungskog/eldre hogstflater. Generelt er det en del dødved av gran i området og da særlig liggende ved, men også stedvis en del stående. Dødvedkontinuiteten er generelt svak, men en viss kontinuitet finnes. Furuskogen er i snitt middels gammel, med enkelte partier med gammel furuskog, og ellers med gamle trær stående innimellom. Det er lite dødved av furu i området, og denne finnes gjerne som enkeltforekomster spredd utover området. Furuskogen er for det meste upåvirket i nyere tid og har stedvis noe svak foryngelse. Eldre bjørk finnes sparsomt og noe klumpet fordelt. Også osp er spredt og sparsomt forekommende. Av andre treslag er det i området kun registrert noen få forekomster og/eller kun unge trær.

Artsmangfoldet i Petersetra og Trestikkelvannet er noe begrenset, og har noen få påviste forekomster av rødlistearter (barlind (VU), eggegul kjuke (VU) og svartsonekjuke (NT)) og noen signalarter (drueskinn, duftskinn, stor ospeildkjuke, dvergspett og tretåspett) som tyder på at området har visse dødvedkvaliteter. Slike dødvedkvaliteter er noe spredt i området, men er gjerne noe fåtallige utenfor kjerneområdene.

Tre kjerneområder (2 B-verdi, 1 C-verdi) som til sammen dekker ca. 2,5 % av området er avgrenset. Kjerneområdene består alle av gammel lavlandsgranskog.

Petersetra og Trestikkelvannet vurderes å ligge i grenselandet mellom lokalt og regionalt verdifullt. Grunnet områdets store størrelse, beliggenheten i lavlandet på Østlandet og kun små arealer som innehar ung skog (verdifull matriks), gis området under tvil en regional verdi, tilsvarende to stjerner (**).

Petersetra og Trestikkelvannet vil derfor i middels grad bidra til inndekning av mangler i skogvernet (Framstad et al. 2017). Området dekker i første rekke opp viktige mangler knyttet til inndekning av viktige naturtyper og generelle mangler, mens restaurerings- og utviklingspotensial og storområder vurderes som lavt/ikke aktuelt.